Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk) - http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-5560
Se Vis- och låtregistret: http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340

Ofotsbanan.

Vi reste ifrån Visby
den 6 maj i fjol
långt upp till höga Norden,
där arbete vi tog
uppå den långa banan
som så omtalad är,
dess namn är Ofotsbanan,
den genom Norden bär.

Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk) - http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-5560
Se Vis- och låtregistret: http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340

Den resan var ej rolig
det kan Ni väl förstå,
med maran uppå ryggen
till fots vi måste gå
bland snön i vilda trakter,
där ingen människa bor
där fanns ej hus, blott kojor
som byggda blev i fjol.

Men till min stora lycka
jag icke ensam var,
vi voro nio rallare,
som var sin mara bar.
Och när vi hunnit målet,
som var bestämt förut
då börja vi arbeta
ty kassan den var slut.

Det första våra ögon
där uppe skåda fick,
det var de höga fjällen
på vilka molnen gick.
Där midnattssolen lyser,
där renen betar vild
där är två månads' sommar,
då räcker vintern till.

Men härlig är naturen
vid dessa fjällars fot,
där växer blad och blommor
vid vita björkars rot.
Och vatten finnes rikligt
uti den kalla nord,
som bildar sjö och älvar
och flyter kring vår jord.

Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk) - http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-5560
Se Vis- och låtregistret: http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340

Vår bostad den är enkel;
vi bo uti ett tält,
där få vi slå oss neder
som krigsmän uti fält.
Och sängen får vi bädda
av mossa och av ljung,
där sover vi långt sällare
än Sveriges gamla kung.

Vårt bord det få vi duka
bland kärror, berg och sten,
vår tallrik får vi ställa
på våra trötta ben.
Och maten får vi taga
av banans proviantör,
men nog får jag erfara
att den är vådligt dyr.

Här uppe finnes ingen
utav det täcka kön
blott en av Norges döttrar,
som kallas "Svarta björn".
Hon har passerat banan
ifrån Viktoriahamn
långt ner till Luossavaare
att söka där sin man.

Men nöjen fattas icke
uti vårt glada lag,
ty skämt och skoj man hörer
båd' natt' såväl som dag,
fast inga flickor finns
uti vår sällskapskrets
vi träffa dem nog åter
där som vi såg dem sist.

Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk) - http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-5560
Se Vis- och låtregistret: http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340

Nu haver jag omtalat,
hur det går till i Nord,
hur man får spränga fjällen
och gräva frusen jord.
och därav bygga banan
som går i Norden fram
allt ifrån Gällivare
till norra havets strand.

Om någon önskar veta
vem visan diktat har,
så är det en stenhuggare
som omkring jorden far,
som varit uti Norden
och varit rallare
men nu skall hemåt resa
till sin allra käraste.

Ja nu är visan slutad
med lite nog besvär,
och om den ej är poetisk,
om ursäkt då jag ber,
men den har blivit diktad
uppå en lördagskväll
helt nära intill sluttningen
vid Mockavaara fjäll.